

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **R. Ch** zastoupeného Mgr. Lilianou Balašovou Vochalovou, advokátkou se sídlem Praha 2, I. P. Pavlova 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 8. 2006, č. j. 59 Az 6/2006 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou včas ke Krajskému soudu v Ostravě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2006, č. j. OAM-14/VL-07-04-2006. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Krajský soud jeho žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť neobsahovala žádný žalobní bod a nebyla tak způsobilá k věcnému projednání.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí krajského soudu bylo vydáno po nabytí účinnosti zákona č. 350/2005 Sb. (tj. po 13. 10. 2005), postupoval zdejší soud již podle s. ř. s. ve znění novelizovaném uvedeným zákonem. Nejprve se však Nejvyšší správní soud musel zabývat tím, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. V případě, že by shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s. Kasační

stížnost však byla shledána nepřipustnou, neboť se opírá jen o jiné důvody, než o ty které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.). Z podstaty věci (jde o návrh na zrušení pravomocného rozhodnutí soudu) vyplývá, že důvody kasační stížnosti směřují vůči postupu soudu: stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (písm. a/ § 103 odst. 1 s. ř. s.), popřípadě může tvrdit, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit (písm. b/ citovaného ustanovení), dále s. ř. s. považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem (písm. c/ citovaného ustanovení), vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé (písm. d/ citovaného ustanovení) a konečně může být důvodem kasační stížnosti též tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení (písm. e/ citovaného ustanovení).

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

V posuzované věci stěžovatel v kasační stížnosti výslovně uvádí, že ji podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Konkrétně však pouze namítá, že se krajský soud nezabýval tím, zda žalovaný postupoval v řízení tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a nezkoumal, zda jsou splněny podmínky pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu. Stěžovatel má za to, že v jeho případě humanitární důvody shledány být měly a soud pochybil, pokud se touto otázkou ve svém rozhodnutí nezabýval.

Stěžovatel tedy v kasační stížnosti namítá, že krajský soud nedostatečně přezkoumal správní rozhodnutí v rozsahu neudělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu; pokud by se krajský soud zabýval správním rozhodnutím věcně, pak by taková námitka byla podřaditelná pod důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. O takový případ však nejde, neboť krajský soud napadeným rozhodnutím odmítl žalobu pro nedostatek podmínek řízení a věci samou se vůbec nezabýval. Stěžovatel tak v kasační stížnosti uvádí důvod, který nesměřuje proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí; neuvádí, v čem spočívalo pochybení soudu, které by mělo být důvodem, jehož oprávněnost by měl Nejvyšší správní soud posuzovat. Takovým důvodem by v posuzované věci mohla být pouze tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby, pokud by stěžovatel zpochybnil závěr soudu o tom, že jeho žaloba neobsahuje žádný žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť to byla jediná otázka, kterou krajský soud v daném řízení posuzoval. Jen k tomu lze upínat důvody kasační stížnosti, neboť ty vždy musejí odrážet rozhodnutí soudu. Jestliže stěžovatel napadá postup soudu týkající se věcného přezkumu správního rozhodnutí (tvrdí, že mu měl být humanitární azyl udělen a že to soud řádně nezkoumal), který vůbec neproběhl, uvádí jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s., a zatěžuje tak kasační stížnost vadou, která způsobuje její nepřipustnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud nezjistil žádné důvody, které by měly vést k užití § 109 odst. 3 s. ř. s., jenž upravuje situace, kdy soud není vázán důvody kasační stížnosti (nicotnost rozhodnutí správního orgánu, zmatečnost řízení soudního,

nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu), odmítl kasační stížnost jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu